

LA DIDAĤEO

ENKONDUKO KAJ TEKSTO

el la helena tradukis
GERRIT BERVELING

La Didaĥeo: Enkonduko kaj teksto

Elhelenigis
Gerrit Berveling

Origine eldonita kiel numero 4 en la serio de I.A.B.O. (Ravenna, 1979).

Enkonduko

1. La *Didaĥeo* aŭ Instruo de la Dekdu Apostoloj unuafoje estis aperigita en 1883.

Laŭ la titolo, oni eble atendus ke ĝi enhavu la evangelian predikadon de Jesuo, sed je iom pli atenta legado de la teksto oni rapide konsciiĝas, ke temas pri tute alia enhavo: fakte ĝi estas, por tiel diri, kompendio pri eklezia vivo: enestas moralaj preskriboj kaj priorganizaj kaj liturgiaj reguloj.

Kiutempe la *Didaĥeo* estis verkita, ne certas.

Kelkaj aŭtoroj (ekzemple Audet) dubas inter 50 kaj 70 p.K., aliaj supozas ke iom pli poste, oni diru ĉ. 90 p.K.

Antaŭnelonge proponis eĉ ankoraŭ pli fruan daton la fama anglikana John A.T. Robinson: antaŭ 50 p.K. Sed kiel ajn, ĝi certe devenas el tempo kiam ankoraŭ sufiĉe granda parto de l' Nova Testamento ankoraŭ ne estis verkita (pseŭdopaŭlaj leteroj, apokalipso, kelkaj evangelioj...).

La *Didaĥeo* ĝuis antikve grandan respekton: en kelkaj lokaj eklezioj ĝi longe estis konsiderata inter la «oficialaj» libroj de l' Nova Testamento, sed post sufiĉe forta atako de ekz. Eŭsebio (Hist. Ekl.), Atanasio kaj Rufino ĝi pli kaj pli foriĝis inter la apokrifajn (*Apokrifa* laŭlitere signifas *Kaŝita*). Se mi bone memoras, Origeno Aleksandria konsideris ĝin kanona. Laŭ informo de Atanasio, ĝi estis liatempe uzata por instrui novkonvertitojn. Certas ke ĝi ofte servis kiel modelo al postaj ekleziaj liturgioj kaj kanonjuraj regularoj.

2. Pri la enhavo jen kelkaj etaj atentigoj: *Ĉapitroj 1 ĝis 4* montras la Vojon de la Vivo; *Ĉapitro 5* la Vojon de la Morto. *Ĉap. 6* donas rean admonon pri la Vojo de la Instruo.

El *Ĉap. 7* montriĝas ke la antaŭaj estis *preparaj al la bapto*.

Rilate al la uzotaj paroloj jene: oni baptu *al* la nomo de la patro kaj de la filo kaj de la sankta spirito.

Unue: plenintence ni nepre ĉi tie ne presigas majusklon, ĉar la tradukon ni faris por kiel eble fidele transdoni impreson de l' originalo al helene parolantaj eksteruloj. Ke kelkaj vortoj poste iĝis kvazaŭ kliŝaj inter kristanoj, neniel influu la komprenon de ĉi teksto, ĉar ĝiatempe tiuj kliŝoj ankoraŭ ne povis esti sentataj de l' publiko, ankaŭ ne de l' novekonvertitoj.

Due: en plejmultaj eklezioj nuntempe oni baptas «*en* la nomo de l' Patro ktp», sed fakte tiu «*en*» fontas el mistraduko en la latina «*in nomine patris...*» dum la helena donas «*εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς...*» [«*eis to onoma tu patros...*»]: kiam oni estas baptata, laŭ mia kompreno, oni do estas *survojjigata al Dio*.

Trie: la akvo *viva* t.e. fluanta, nestagna (atentu la alternadon de akuzativo / nominativo: en akvo / en akvon).

Ĉap. 8.1: pri fasto: oni metas propran regulon rilate fastadon kontraŭ la kutimo Juda (Judojn oni ofte nomis hipokrituloj senplie).

Ĉap. 8.2 ktp: la Patronian oni komparu al la teksto laŭ Mateo kaj Luko. (*Εἰς τοὺς αἰῶνας* [eis tus ajonas] ni tradukas per *en la tempegojn*: laŭlitere *ajon* ja ne estas *eterneco*, malgraŭ ke kutime nune oni tiel tradukas).

Ĉap. 9: pri la Sankta Manĝo (Dankdiro/Eŭĥaristio). Strangas ke oni ekas per la pokalo anstataŭ kiel nun per la pano (kiu — parenteze — estas nomata rompitaĵo). Ankaŭ strange impresas ke la viton oni nomas sankta de Davido, la servanto (sklavo) de Dio, kaj ke nur poste Jesuon oni mencias kvazaŭ transdonanton. (Ke ni diras ke strange impresas, nur celas, ke eble strange estas por ni nuntempuloj kiuj ja ĉiuj pli malpli «rustiĝis» en niaekleziaj tradicioj).

Ĉap. 11: pri apostoloj kaj profetoj. En la praeklezio profetoj estis tre gravaj: tion oni povas trasenti en tiu ĉi *Didaĥeo*, sed same montriĝas el la epistoloj de Paŭlo: da ili estis multaj kiuj vagis tra la landoj. Nu, la *Didaĥeo* donas konsilojn por distingi verajn disde falsaj. (Sed atentu: 11:7 — neniun profeton... vi elprovu...). Profetoj kaj profetinoj oftis do tiutempe; ili parolis «en spirito» (Paŭlo diras «en lingvoj/langoj») kaj ili dankdiris ĉe l' Sankta Manĝo (*Didaĥeo* 10:7), ili foje petis monon por bezonuloj (*Didaĥeo* 11:12). Sed kion celas 11:11 — profeto kiu ekagadas por la monda mistero de l' eklezio? Ni tradukis plejlaŭlitere: ni supozas, ke temas pri profeto kiu ne plu parolas sanktealbute en spirito, sed kiu ekagadis tute konkrete por problemaĵoj en la mondo, do ŝajne forlasante la sanktecan regionon: sed fakte estas nura supozo nia. Profetinojn oni ankaŭ trovas en la Nova Testamento, ekz. en Agoj (la filinoj de Filipo) kaj ĉe Paŭlo: profetinoj kovru sian kapon profetante. Sed tio ĉi estas nun iom flanke.

Ĉap. 12: «komprenon ... fundan»: iom libera traduko; fakte estas komprenon ... dekstran kaj maldekstran.

Ĉap. 14: reguloj pri dimanĉo.

Ĉap. 15: elekto de «inspektantoj» (episkopoj), do iasence plireguliĝas la eklezia vivo. Ili konsideriĝas estimindaj *ĉar* ili faras kion faras profetoj. La profetoj do ŝajne estas pli gravaj. Tiu ĉi montras tre fruan stadion en la eklezia historio: jam en la pseŭdopaŭlaj leteroj al Timoteo kaj Tito (en Nova Testamento) la episkopoj estas sufiĉe forte establitaĵoj.

Ĉap. 16: Lasta admono kaj apoteozo.

3. Kiel jam dirite, ne certas, ĉu dum verkiĝo de *l' Didaĥeo* jam ekzistis skribe la Evangelio aŭ ne. Tamen, kompreneble, la tradicio el kiu poste ili kondensiĝis, jam estis vive uzata en la praeklezio: ĉie oni konis «*Vortojn de l' Sinjoro*», ĉie konataj estis en la lokaj eklezioj la rakontoj pri liaj faroj kaj paroloj. Ne nur en la Evangelio oni renkontas t.n. Vortojn de l' Sinjoro, sed ankaŭ ĉe Paŭlo, ankaŭ en la *Didaĥeo* (vidu: 1:6 — ŝvitu via almozo en viaj manoj ĝis vi scias, al kiu doni, t.e. vi tre bone pripensu antaŭe, kiu ĝin bezonas: laŭ la ĉirkaŭteksto ĉi tio devas prezenti Vorton de l' Sinjoro), kaj eĉ multe pli poste ankaŭ en Korano oni trovas eldirojn kiuj tie estas citataj kiel Vortoj de Jesuo.

Atente legante la *Didaĥeon* oni preskaŭ daŭre renkontas citaĵojn aŭ preskaŭcitaĵojn el la Biblio, ĉu Malnova Testamento ĉu Nova Testamento. Parte ili estas ne vere citaĵoj sed nur pruvoj pri tio, ke jam buŝe ekzistis tiuj Vortoj. (Vidu ekz. la tekston de l' Patronia).

Διδαχὴ τῶν Ἀποστόλων

ΔΙΔΑΧΗ Κυρίου διὰ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῖς ἔθνεσιν.

1.1 Ὅδοι δύο εἰσί, μία τῆς ζωῆς καὶ μία τοῦ θανάτου, διαφορὰ δὲ πολλὴ μεταξὺ τῶν δύο ὁδῶν.

1.2 Ἡ μὲν οὖν ὁδὸς τῆς ζωῆς ἐστὶν αὕτη· πρῶτον ἀγαπήσεις τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντά σε· δεύτερον, τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· πάντα δὲ ὅσα ἐὰν θελήσης μὴ γίνεσθαι σοι, καὶ σὺ ἄλλῳ μὴ ποίει.

1.3 τούτων δὲ τῶν λόγων ἡ διδαχὴ ἐστὶν αὕτη· Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, νηστεύετε δὲ ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς. ποία γὰρ χάρις ἐὰν ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς; οὐχὶ καὶ τὰ ἔθνη τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; ὑμεῖς δὲ ἀγαπᾶτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς καὶ οὐχ ἔξετε ἐχθρόν.

1.4 ἀπέχου τῶν σαρκικῶν καὶ σωματικῶν ἐπιθυμιῶν ἐὰν τις σοι δῶ ῥάπισμα εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἔση τέλειος· ἐὰν ἀγγαρεύση σέ τις μίλιον ἓν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο· ἐὰν ἄρη τις τὸ ἱμάτιον σου, δὸς αὐτῷ καὶ τὸν χιτῶνα· ἐὰν λάβῃ τις ἀπὸ σου τὸ σόν, μὴ ἀπαίτει· οὐδὲ γὰρ δύνασαι.

1.5 παντὶ τῷ αἰτοῦντι σε δίδου καὶ μὴ ἀπαίτει· πᾶσι γὰρ θέλει δίδοσθαι ὁ πατὴρ ἐκ τῶν ἰδίων χαρισμάτων μακάριος ὁ δίδους κατὰ τὴν ἐντολήν· ἀθῶος γὰρ ἐστὶν οὐαὶ τῷ λαμβάνοντι· εἰ μὲν γὰρ χρεῖαν ἔχων λαμβάνει τις, ἀθῶος ἔσται· ὁ δὲ μὴ χρεῖαν ἔχων δώσει δίκην, ἵνα τί ἔλαβε καὶ εἰς τί· ἐν συνοχῇ δὲ γενόμενος ἐξετασθήσεται περὶ ὧν ἔπραξε καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐκεῖθεν, μέχρις οὗ ἀποδῶ τὸν ἔσχατον κοδράντην.

Instruo de la Apostoloj

Instruo de l' sinjoro tra la dekdu apostoloj al la popoloj.

1.1. Du vojoj ekzistas: unu de la vivo kaj unu de la morto; granda estas la diferenco inter la du vojoj.

2. La vojo de la vivo, do, estas jena: Unue amu Dion, farinton vian, due vian proksimulon kiel vin mem; kaj ĉion kion vi ne deziras ke ĝi okazu al vi, vi ne faru al aliulo.

3. De tiuj ĉi paroloj la instruo estas jena: Benu la malbenantojn viajn kaj preĝu por viaj malamikoj, fastu por viaj persekutantoj. Kia ja estas via merito, se vi amas ilin, kiuj vin amas? ĉu ne ankaŭ la popoloj tion faras? sed vi tiujn amu, kiuj malamas vin — kaj tiam vi ne havos malamikon. **4.** Abstinu de karnaj (kaj korpaj) deziroj. Se iu donas al vi oreldrapon sur la dekstran vangon, turnu al li ankaŭ la alian kaj vi estos perfekta; se iu prenas vian mantelon, donu al li ankaŭ la tunikon; se iu forprenas de vi viaĵon, ne re-petu ĝin; vi ja ne povas. **5.** Al ĉiu petanto donu kaj ne re-petu; ĉar la patro volas ke oni donu al ĉiuj el siaj bonoj. Feliĉa la donanto laŭ la ordono; li ja estas senkulpa. Sed ve al la ricevanto, ĉar se bezonulo ricevas, li ja estos senkulpa; se sen bezono, li devos klarigi, por kio kaj pro kio li ricevis. Enkarcerigite, li estos esplordemandata pri tio, kion li faris, kaj li ne eliros el tie ĝis li estos repaginta la lastan kvadranton.

1.6 ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου δὲ εἴρηται· Ἰδρωτάτω ἢ ἐλεημοσύνη σου εἰς τὰς χεῖράς σου, μέχρῃς ἂν γνῶς τίτι δῶς.

2.1 Δευτέρα δὲ ἐντολὴ τῆς διδαχῆς·

2.2 οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ παιδοφθορήσεις, οὐ πορνεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ μαγεύσεις, οὐ φαρμακεύσεις, οὐ φονεύσεις, τέκνον ἐν φθορᾷ οὐδὲ γεννηθέντα ἀποκτενεῖς, οὐκ ἐπιθυμήσεις τὰ τοῦ πλησίον,

2.3 οὐκ ἐπιιορήσεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, οὐ κακολογήσεις, οὐ μνησικακήσεις·

2.4 οὐκ ἔση διγνώμων οὐδὲ δίγλωσσος· παγίς γὰρ θανάτου ἢ διγλωσσία.

2.5 οὐκ ἔσται ὁ λόγος σου ψευδῆς οὐ κενός ἀλλὰ μεμεστωμένος πράξει.

2.6 οὐκ ἔση πλεονέκτης οὐδὲ ἄρπαξ οὐδὲ ὑποκριτῆς οὐδὲ κακοήθης οὐδὲ ὑπερήφανος. οὐ λήψη βουλήν πονηρὰν κατὰ τοῦ πλησίον σου.

2.7 οὐ μισήσεις πάντα ἄνθρωπον, ἀλλὰ οὓς μὲν ἐλέγξεις, περὶ δὲ ὧν προσεύξη, οὓς δὲ ἀγαπήσεις ὑπὲρ τὴν ψυχὴν σου.

3.1 Τέκνον μου, φεῦγε ἀπὸ παντὸς πονηροῦ καὶ ἀπὸ παντὸς ὁμοίου αὐτοῦ.

3.2 μὴ γίνου ὀργίλος· ὀδηγεῖ γὰρ ἡ ὀργὴ πρὸς τὸν φόνον· μὴδὲ ζηλωτῆς μὴδὲ ἐριστικὸς μὴδὲ θυμικός· ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων φόνοι γεννῶνται.

3.3 τέκνον μου, μὴ γίνου ἐπιθυμητής· ὀδηγεῖ γὰρ ἡ ἐπιθυμία πρὸς τὴν πορνείαν· μὴδὲ αἰσχρολόγος μὴδὲ ὑψηλόφθαλμος· ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων μοιχεῖαι γεννῶνται.

3.4 τέκνον μου, μὴ γίνου οἰωνοσκόπος· ἐπειδὴ ὀδηγεῖ εἰς τὴν εἰδωλολατρίαν· μὴδὲ ἐπαιδὸς μὴδὲ μαθηματικός μὴδὲ περικαθαίρων μὴδὲ θέλε αὐτὰ βλέπειν ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων εἰδωλολατρία γεννᾶται.

3.5 τέκνον μου, μὴ γίνου ψεύστης· ἐπειδὴ ὀδηγεῖ τὸ ψεῦσμα εἰς τὴν κλοπὴν· μὴδὲ φιλάργυρος μὴδὲ κενόδοξος· ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων κλοπαὶ γεννῶνται.

3.6 τέκνον μου, μὴ γίνου γόγγυσος· ἐπειδὴ ὀδηγεῖ εἰς τὴν βλασφημίαν· μὴδὲ αὐθάδης μὴδὲ πονηρόφρων ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων βλασφημίαι γεννῶνται.

3.7 ἴσθι δὲπραῦς· ἐπεὶ οἱ πραεῖς κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

3.8 γίνου μακρόθυμος καὶ ἐλεήμων καὶ ἄκακος καὶ ἡσύχιος καὶ ἀγαθὸς καὶ τρέμων τοὺς λόγους διὰ παντός, οὓς ἤκουσας.

6. Sed ankaŭ pri tio estis dirite: ŝvitu via almozo en viaj manoj ĝis vi scias, al kiu doni.

2.1. Dua ordono de l' instruo: **2.** Ne mortigu, ne adultu, ne koruptu infanojn, ne malĉastu, ne ŝtelu, ne magiadu, ne sorĉumu, ne mortigu infanon abortige nek naskiton mortigu, **3.** ne deziru la aĵojn de la proksimulo, ne false ĵuru, ne mis-atestu, ne kalumniu, ne rankoru, **4.** ne estu dumensa nek dulanga; ĉar kaptilo de la morto estas la dulingeco. **5.** Via parolo ne estu mensoga nek malplena, sed plenumiĝu per ago. **6.** Vi ne estu akaparema nek avara nek hipokrita nek malica nek fierega. Ne koncipu aĉan intencon al via proksimulo. **7.** Ne malamam iun ajn, sed kelkajn refutu, pro aliaj preĝu, ree aliajn amu pli ol vian vivon.

3.1. Infano mia, fuĝu for de ĉiu malbono kaj de ĉio al ĝi simila. **2.** Ne estu kolerema ĉar la kolero kondukas al la murdo, nek ĵaluza nek malpacema nek impeta: ĉar el ĉio tio estiĝas la murdoj. **3.** Infano mia, ne fariĝu avara ĉar la avareco kondukas al malĉasteco, nek diboĉa nek altokula: ĉar el ĉio tio estiĝas malĉastecoj. **4.** Infano mia, ne fariĝu birdaŭguristo, ĉar tio kondukas al la idolkulto, nek sorĉkantanto nek astrologo nek ĉirkaŭpuriganto, nek deziru tion vidi (nek aŭdi); ĉar el ĉio tio estiĝas idolkulto. **5.** Infano mia, ne fariĝu mensogulo, ĉar la mensogo kondukas al la ŝtelo, nek mon-amiko nek vantaĵulo: ĉar el ĉio tio estiĝas la ŝteloj. **6.** Infano mia, ne fariĝu grumblema ĉar el ĉio tio estiĝas blasfemoj. **7.** Estu milda, ĉar la mildaj heredos la landon. **8.** Fariĝu grandanima kaj kompatema kaj senmalica kaj trankvila kaj bona kaj ĉiam timu la parolojn kiujn vi aŭdis.

- 3.9** οὐχ ὑψώσεις σεαυτὸν οὐδὲ δώσεις τῇ ψυχῇ σου θράσος. οὐ κολληθήσεται ἡ ψυχὴ σου μετὰ ὑψηλῶν, ἀλλὰ μετὰ δικαίων καὶ ταπεινῶν ἀναστραφήση.
- 3.10** τὰ συμβαίνοντά σοι ἐνεργήματα ὡς ἀγαθὰ προσδέξῃ, εἰδὼς ὅτι ἄτερ Θεοῦ οὐδὲν γίνεται.
- 4.1** Τέκνον μου, τοῦ λαλοῦντός σοι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μνησθήση νυκτὸς καὶ ἡμέρας· τιμήσεις δὲ αὐτὸν ὡς Κύριον ὅθεν γὰρ ἡ κυριότης λαλεῖται, ἐκεῖ Κύριός ἐστιν.
- 4.2** ἐκζητήσεις δὲ καθ' ἡμέραν τὰ πρόσωπα τῶν ἁγίων, ἵνα ἐπαναπαῖς τοῖς λόγοις αὐτῶν.
- 4.3** οὐ ποιήσεις σχίσμα, εἰρηνεύσεις δὲ μαχομένους. κρινεῖς δικαίως, οὐ λήψῃ πρόσωπον ἐλέγξαι ἐπὶ παραπτώμασιν.
- 4.4** οὐ διψυχήσεις, πότερον ἔσται ἢ οὐ.
- 4.5** μὴ γίνου πρὸς μὲν τὸ λαβεῖν ἐκτείνων τὰς χεῖρας, πρὸς δὲ τὸ δοῦναι συσπῶν·
- 4.6** ἐὰν ἔχῃς διὰ τῶν χειρῶν σου, δώσεις λύτρωσιν ἁμαρτιῶν σου·
- 4.7** οὐ διστάσεις δοῦναι οὐδὲ διδοὺς γογγύσεις· γνώση γὰρ τίς ἐστιν ὁ τοῦ μισθοῦ καλὸς ἀνταποδότης.
- 4.8** οὐκ ἀποστραφήση τὸν ἐνδεόμενον, συγκοινωνήσεις δὲ πάντα τῷ ἀδελφῷ σου καὶ οὐκ ἐρεῖς ἴδια εἶναι· εἰ γὰρ ἐν τῷ ἀθανάτῳ κοινωνοὶ ἐστε, πόσω μᾶλλον ἐν τοῖς θνητοῖς;
- 4.9** οὐκ ἀρεῖς τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ υἱοῦ σου ἢ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς σου, ἀλλὰ ἀπὸ νεότητος διδάξεις τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.
- 4.10** οὐκ ἐπιτάξεις δούλῳ σου ἢ παιδίσκῃ, τοῖς ἐπὶ τὸν αὐτὸν Θεὸν ἐλπίζουσιν ἐν πικρίᾳ σου, μήποτε οὐ μὴ φοβηθήσονται τὸν ἐπ' ἀμφοτέροις Θεόν· οὐ γὰρ ἔρχεται κατὰ πρόσωπον καλέσαι ἀλλ' ἐφ' οὓς τὸ πνεῦμα ἠτοίμασεν.
- 4.11** ὑμεῖς δὲ οἱ δούλοι ὑποταγήσεσθε τοῖς κυρίοις ὑμῶν ὡς τύπῳ Θεοῦ ἐν αἰσχύνῃ καὶ φόβῳ.
- 4.12** μισήσεις πᾶσαν ὑπόκρισιν καὶ πᾶν ὃ μὴ ἀρεστὸν τῷ Κυρίῳ.
- 4.13** οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἐντολὰς Κυρίου, φυλάξεις δὲ ἅ παρέλαβες, μήτε προστιθεῖς μήτε ἀφαιρῶν.
- 4.14** ἐν ἐκκλησίᾳ ἐξομολογήση τὰ παραπτώματά σου, καὶ οὐ προσελεύση ἐπὶ προσευχῇ σου ἐν συνειδήσει πονηρᾷ. αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδὸς τῆς ζωῆς.

9. Ne altigu vin mem nek donu al via animo trokuraĝon. Ne gluiĝu via animo meze de l' orgojlaj, sed meze de l' justaj kaj humilaj ĝi loĝu. **10.** La okazaĵojn, kiuj vin trafas, vi akceptu kiel bonajn, sciante, ke ekster Dio okazas ja nenio.

4.1. Infano mia, memoru lin, kiu diras la parolon de Dio al vi nokte kaj tage, kaj honoru lin kiel sinjoron: de kie ja parolas la sinjoreco, tie estas la sinjoro. **2.** Serĉu ĉiutage la vizaĝojn de l' sanktuloj, por ke vi ekriposu en iliaj paroloj. **3.** Ne faru skismon, sed pacigu la batalantojn: juste juĝu, ne prenu la vizaĝon por juĝi pri malbonaĵoj. **4.** Ne dubadu, ĉu jes aŭ ĉu ne.

5. Ne por prenado etendu la manojn, retirante ilin de donado. **6.** Se vi laborakiras ion per viaj manoj, donu el ĝi por liberiĝo el viaj pekoj. **7.** Ne prokrastu doni, nek grumblu donante: vi ja scias, kiu estas la bela rekompenco por via kontribuo. **8.** Ne forpuŝu la senhavulon, komuna igu ĉion kun via frato kaj nenion nomu «propra». Se vi ja komune partoprenas en la senmortaĵoj, kiom pli do en la mortemaĵoj?

9. Ne levu vian manon for de via filo aŭ de via filino, sed instru al ili ekde junaĝo timon je Dio. **10.** Ne akre ordonu al via sklavo aŭ sklavino, esperantaj je la sama Dio, por ke ili ne ĉesu timi je Dio, kiu estas super ili kaj vi; ĉar li ne venas voki laŭ la vizaĝo, sed tiujn, kiujn la spirito pretigis. **11.** Kaj vi sklavoj, submetu vin al viaj sinjoroj kiel al la bildo de Dio, en respekto kaj timo.

12. Malamegu ĉiun hipokritecon kaj ĉion, kio ne estas agrabla al la sinjoro. **13.** Ne forlasu la ordonojn de l' sinjoro, gardu tion, kion vi ricevis, nenion aldonante nek forprenante. **14.** En la eklezio konfesu viajn pekojn kaj ne proksimiĝu al la preĝo kun malbona konscienco. Tiu ĉi estas la vojo de la vivo.

5.1 Ἡ δὲ τοῦ θανάτου ὁδὸς ἐστὶν αὕτη· πρῶτον πάντων πονηρὰ ἐστὶ καὶ κατάρας μεστή· φόνοι, μοιχεῖαι, ἐπιθυμίαι, πορνεῖαι, κλοπαί, εἰδωλολατρίαι, μαγεῖαι, φαρμακίαι, ἀρπαγαί, ψευδομαρτυρίαι, ὑποκρίσεις, διπλοκαρδία, δόλος, ὑπερηφανία, κακία, αὐθάδεια, πλεονεξία, αἰσχρολογία, ζηλοτυπία, θρασύτης, ὕψος, ἀλαζονεία·

5.2 διώκται ἀγαθῶν, μισοῦντες ἀλήθειαν, ἀγαπῶντες ψεῦδος, οὐ γινώσκοντες μισθὸν δικαιοσύνης, οὐ κολλῶμενοι ἀγαθῷ οὐδὲ κρίσει δικαία, ἀγρυπνοῦντες οὐκ εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' εἰς τὸ πονηρόν· ὧν μακρὰν πραῦτης καὶ ὑπομονή, μάταια ἀγαπῶντες, διώκοντες ἀνταπόδομα, οὐκ ἐλεοῦντες πτωχόν, οὐ πονοῦντες ἐπὶ καταπονουμένῳ, οὐ γινώσκοντες τὸν ποιήσαντα αὐτούς, φονεῖς τέκνων, φθορεῖς πλάσματος Θεοῦ, ἀποστρεφόμενοι τὸν ἐνδεόμενον, καταπονοῦντες τὸν θλιβόμενον, πλουσίων παράκλητοι, πενήτων ἄνομοι κριταί, πανθαμάρτητοι· ῥυσθεῖητε, τέκνα, ἀπὸ τούτων ἀπάντων.

6.1 Ὅρα μὴ τις σε πλανήσῃ ἀπὸ ταύτης τῆς ὁδοῦ τῆς διδαχῆς, ἐπεὶ παρεκτὸς Θεοῦ σε διδάσκει.

6.2 εἰ μὲν γὰρ δύνασαι βαστάσαι ὅλον τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου, τέλειος ἔσῃ· εἰ δ' οὐ δύνασαι, ὁ δύνῃ τοῦτο ποίει.

6.3 Περὶ δὲ τῆς βρώσεως, ὃ δύνασαι βάστασον· ἀπὸ δὲ τοῦ εἰδωλοθύτου λίαν πρόσεχε· λατρεία γὰρ ἐστὶν Θεῶν νεκρῶν.

7.1 Περὶ δὲ τοῦ βαπτίσματος, οὕτω βαπτίσατε· ταῦτα πάντα προειπόντες βαπτίσατε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν ὕδατι ζῶντι.

7.2 ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς ὕδωρ ζῶν, εἰς ἄλλο ὕδωρ βάπτισον· εἰ δ' οὐ δύνασαι ἐν ψυχρῷ, ἐν θερμῷ.

7.3 ἐὰν δὲ ἀμφοτέρω μὴ ἔχῃς, ἔκχεον εἰς τὴν κεφαλὴν τρεῖς ὕδωρ εἰς ὄνομα Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος.

7.4 πρὸ δὲ τοῦ βαπτίσματος προνηστευσάτω ὁ βαπτίζων καὶ ὁ βαπτιζόμενος καὶ εἴ τινας ἄλλοι δύνανται. κελεύεις δὲ νηστεῦσαι τὸν βαπτιζόμενον πρὸ μιᾶς ἢ δύο.

8.1 Αἱ δὲ νηστεῖαι ὑμῶν μὴ ἔστωσαν μετὰ τῶν ὑποκριτῶν· νηστεύσουσι γὰρ δευτέρω σαββάτων καὶ πέμπτη· ὑμεῖς δὲ νηστεύσατε τετράδα καὶ παρασκευήν·

8.2 μηδὲ προσεύχεσθε ὡς οἱ ὑποκριταί, ἀλλ' ὡς ἐκέλευσεν ὁ Κύριος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ αὐτοῦ, οὕτως προσεύχεσθε· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὴν ὀφειλὴν ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σου ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

8.3 τρεῖς τῆς ἡμέρας οὕτω προσεύχεσθε.

5.1. Sed la vojo de la morto estas jena: tutunue ĝi estas malbona, kaj je malbeno plena: murdoj, adultoj, deziregoj, malĉastecoj, ŝteloj, idolkultoj, magiado, sorĉumoj, raboj, misatestoj, hipokritecoj, du-koreco, ruzo, trokuraĝo, malkuraĝo, memkontenteco, akaparemo, diboĉo, envio, senprudento, altosento, fanfaronado, sentimo. **2.** Persekutantoj de bonuloj, malamantaj la veron, mensogamantaj, ne konantaj la rekompencan de justeco, ne gluiĝantaj al la bono nek al juĝo justa, maldormaj ne por la bono sed por la malo! Malproksimege de ili estas mildeco kaj pacienco; ili frivolecon amegas, vengemaj, senkompataj al almozulo, senafliktiĝo pro l' turmentato, nekonantaj sian kreinton, murdantoj de infanoj, koruptantoj de l' modlaĝo de Dio, repuŝantoj de l' bezonulo, turmentantoj de l' sufokato, defendantoj de l' riĉuloj, kontraŭjustaj juĝistoj pri malriĉuloj, ĉiuekuloj: — Gardu vin, infanoj, kontraŭ tiuj ĉiuj!

6.1. Atentu por ke neniu vin devojigu de tiu ĉi vojo de l' instruo, kiam iu vin instruas ekster Dio. **2.** Ĉar se vi povas porti la tutan jugon de l' sinjoro, vi estos perfekta; sed se vi ne povas, faru kion vi povas. **3.** Rilate al manĝo (-reguloj): kiom vi povas, plenumu ĝin: nepre abstinu de idoloferitaĝo, ĉar tio estas kulto al mortaj dioj.

7.1. Pri la bapto, tiel vi baptu: antaŭe diru ĉion ĉi; poste baptu al la nomo de la patro kaj de la filo kaj de la sankta spirito en akvo viva. **2.** Sed se vi ne havas akvon vivan, baptu en alian akvon; se ne eblas en malvarma, do en varma. **3.** Sed se ambaŭ vi ne havas, elverŝu sur la kapon trifoje akvon je la nomo de patro kaj filo kaj sankta spirito. **4.** Kaj antaŭ la bapto la bapto kaj la bapto fastu kaj se eble kelkaj aliaj; vi ordonu la bapton fasti unu aŭ du tagojn.

8.1. Viaj fastoj ne estu kune kun la hipokrituloj. Ili fastas ja je l' dua kaj kvina tago de l' semajno. Sed vi fastu je l' kvara kaj je l' prepartago. **2.** Kaj vi ne preĝu kiel la hipokrituloj sed kiel ordonis la sinjoro en sia evangelio, tiel vi preĝu: Patro nia en la ĉielo, estu sanktigita via nomo, venu via reĝeco, fariĝu via volo, kiel en ĉielo, ankaŭ sur tero; nian panon porvivan donu al ni hodiaŭ kaj pardonu al ni nian kulpon, kiel ankaŭ ni pardonas al la kulpantoj je ni, kaj ne enkonduku nin en tenton sed liberigu nin el la malbono, ĉar viaj estas la forto kaj la gloro en la tempegojn.

3. Trifoje tage vi tiel preĝu.

9.1 Περί δὲ τῆς εὐχαριστίας, οὕτω εὐχαριστήσατε·

9.2 πρῶτον περὶ τοῦ ποτηρίου· Εὐχαριστοῦμέν σοι, Πάτερ ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς ἁγίας ἀμπέλου Δαυεὶδ τοῦ παιδός σου, ἧς ἐγνώρισας ἡμῖν διὰ Ἰησοῦ τοῦ παιδός σου· σοὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

9.3 περὶ δὲ τοῦ κλάσματος· Εὐχαριστοῦμέν σοι, Πάτερ ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς ζωῆς καὶ γνώσεως, ἧς ἐγνώρισας ἡμῖν διὰ Ἰησοῦ τοῦ παιδός σου· σοὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

9.4 ὥσπερ ἦν τοῦτο τὸ κλάσμα διεσκορπισμένον ἐπάνω τῶν ὀρέων καὶ συναχθὲν ἐγένετο ἓν, οὕτω συναχθήτω σου ἡ ἐκκλησία ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς εἰς τὴν σὴν βασιλείαν· ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

9.5 μηδεὶς δὲ φαγέτω μηδὲ πιέτω ἀπὸ τῆς εὐχαριστίας ὑμῶν, ἀλλ' οἱ βαπτισθέντες εἰς ὄνομα Κυρίου. καὶ γὰρ περὶ τούτου εἶρηκεν ὁ Κύριος· Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί.

10.1 Μετὰ δὲ τὸ ἐμπλησθῆναι οὕτως εὐχαριστήσατε·

10.2 Εὐχαριστοῦμέν σοι, Πάτερ ἅγιε, ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, οὗ κατεσκήνωσας ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τῆς γνώσεως καὶ πίστεως καὶ ἀθανασίας, ἧς ἐγνώρισας ἡμῖν διὰ Ἰησοῦ τοῦ παιδός σου· σοὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

10.3 σύ, δέσποτα παντοκράτορ, ἔκτισας τὰ πάντα ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, τροφήν τε καὶ ποτὸν ἔδωκας τοῖς ἀνθρώποις εἰς ἀπόλαυσιν ἵνα σοὶ εὐχαριστήσωσιν, ἡμῖν δὲ ἐχαρίσω πνευματικὴν τροφήν καὶ ποτὸν καὶ ζωὴν αἰώνιον διὰ τοῦ παιδός σου.

10.4 πρὸ πάντων εὐχαριστοῦμέν σοι ὅτι δυνατὸς εἶ σύ· σοὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

10.5 μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἐκκλησίας σου τοῦ ῥύσασθαι αὐτὴν ἀπὸ παντὸς πονηροῦ καὶ τελειῶσαι αὐτὴν ἐν τῇ ἀγάπῃ σου, καὶ σύναξον αὐτὴν ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, τὴν ἁγιασθεῖσαν εἰς τὴν σὴν βασιλείαν, ἣν ἠτοίμασας αὐτῇ· ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

10.6 ἐλθέτω χάρις καὶ παρελθέτω ὁ κόσμος οὗτος. ὡσαννὰ τῷ θεῷ Δαυεὶδ. εἴ τις ἅγιός ἐστιν, ἐρχέσθω· εἴ τις οὐκ ἐστὶ, μετανοεῖτω. μαρὰν ἀθά. ἀμήν.

10.7 τοῖς δὲ προφήταις ἐπιτρέπετε εὐχαριστεῖν ὅσα θέλουσιν.

11.1 Ὃς ἂν οὖν ἐλθὼν διδάξῃ ὑμᾶς ταῦτα πάντα τὰ προειρημένα δέξασθε αὐτόν·

11.2 ἐὰν δὲ αὐτὸς ὁ διδάσκων στραφεῖς διδάσκη ἄλλην διδαχὴν εἰς τὸ καταλῦσαι, μὴ αὐτοῦ ἀκούσητε· εἰς δὲ τὸ προσθεῖναι δικαιοσύνην καὶ γνῶσιν Κυρίου, δέξασθε αὐτόν ὡς Κύριον.

9.1. Kaj pri la dankdiro,¹ tiel vi danku: **2.** unue pri la pokalo: Ni dankdiras al vi, patro nia, pro la sankta vito de Davido via sklavo, kiun vi konigis al ni per Jesuo via sklavo: al vi la gloro en la tempegojn.

3. Kaj pri la rompitaĵo: Ni dankdiras al vi, patro nia, pro la vivo kaj la kono, kiun vi konigis al ni per Jesuo via sklavo: al vi la gloro en la tempegojn. **4.** Kiel tiu ĉi rompitaĵo² antaŭe troviĝis dise tra la montoj kaj, kunigite, unuiĝis, tiel ankaŭ via eklezio estu kunigita el la limoj de l' tero en vian regnon: ĉar via estas la gloro kaj la forto per Jesuo Kristo en la tempegojn.

5. Neniu manĝu nek trinku el via dankdiro krom la baptitoj je la nomo de l' sinjoro: ĉar ja pri tio diris la sinjoro: ne donu la sanktaĵon al la hundoj.

10.1. Kaj kiam vi estas sataj, tiel vi dankdiru: **2.** Ni dankdiras al vi, patro sankta, pro via sankta nomo kiun vi enloĝigis en niajn korojn kaj pro la kono kaj fido kaj senmorteco kiun vi konigis al ni per Jesuo via sklavo: al vi la gloro en la tempegojn. **3.** Vi, reganto ĉiodisponanta, kreis ĉion pro via nomo, manĝon kaj trinkon vi donis al la homoj en ĝuon, por ke ili dankdiru al vi, kaj al ni vi donacis spiritan manĝon kaj trinkon kaj vivon tempegan per via sklavo. **4.** Antaŭ ĉio ni dankdiras al vi, ĉar vi estas multpova: al vi la gloro en la tempegojn. **5.** Memoru, sinjoro, vian eklezion, ke vi liberigu ĝin el ĉiu malbono kaj ke vi perfektigu ĝin en via amo kaj kunigu ĝin de la kvar ventoj, sanktigitan, en vian regnon, kiun vi preparis por ĝi: ĉar via estas la forto kaj la gloro en la tempegojn. **6.** Venu la graco kaj forpasu ĉi tiu kosmo. Hosanna al la Dio de Davido. Se iu estas sankta, li proksimiĝu: se iu ne estas, li konvertiĝu. Maran atha. Amen. **7.** Al la profetoj ordonu dankdiri, kion ili deziras.

11.1. Ĉiu do, kiu venas instrui al vi tion ĉi ĉion, lin akceptu. **2.** Sed se la instruanto mem, devojiĝinte, instruas alian instruon por via malkonstruo, ne aŭskultu lin. Sed se (li instruas) por kreskigo de justeco kaj kono de l' sinjoro, vi akceptu lin kiel sinjoron.

1 dankdiro = eŭharistio.

2 t.e. de la pano.

- 11.3** Περὶ δὲ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν κατὰ τὸ δόγμα τοῦ εὐαγγελίου οὕτως ποιήσατε.
- 11.4** πᾶς δὲ ἀπόστολος ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς δεχθήτω ὡς Κύριος·
- 11.5** οὐ μενεῖ δὲ εἰ μὴ ἡμέραν μίαν· ἐὰν δὲ ἦ χρεία, καὶ τὴν ἄλλην· τρεῖς δὲ ἐὰν μείνη, ψευδοπροφήτης ἐστίν·
- 11.6** ἐξερχόμενος δὲ ὁ ἀπόστολος μηδὲν λαμβανέτω εἰ μὴ ἄρτον ἕως οὐ αὐλισθῆ· ἐὰν δὲ ἀργύριον αἰτῆ, ψευδοπροφήτης ἐστί.
- 11.7** καὶ πάντα προφήτην λαλοῦντα ἐν πνεύματι οὐ πειράσετε οὐδὲ διακρινεῖτε· πᾶσα γὰρ ἁμαρτία ἀφεθήσεται, αὕτη δὲ ἡ ἁμαρτία οὐκ ἀφεθήσεται.
- 11.8** οὐ πᾶς δὲ ὁ λαλῶν ἐν πνεύματι προφήτης ἐστίν, ἀλλ' ἐὰν ἔχη τοὺς τρόπους Κυρίου. Ἀπὸ οὖν τῶν τρόπων γνωσθήσεται ὁ ψευδοπροφήτης καὶ ὁ προφήτης.
- 11.9** καὶ πᾶς προφήτης ὀρίζων τράπεζαν ἐν πνεύματι οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῆς· εἰ δὲ μήγε, ψευδοπροφήτης ἐστίν.
- 11.10** πᾶς δὲ προφήτης διδάσκων τὴν ἀλήθειαν εἰ ἅ διδάσκει οὐ ποιεῖ, ψευδοπροφήτης ἐστίν.
- 11.11** πᾶς δὲ προφήτης δεδοκιμασμένος ἀληθινὸς ποιῶν εἰς μυστήριον κοσμικὸν ἐκκλησίας, μὴ διδάσκων δὲ ποιεῖν ὅσα αὐτὸς ποιεῖ, οὐ κριθήσεται ἐφ' ὑμῶν· μετὰ Θεοῦ γὰρ ἔχει τὴν κρίσιν· ὡσαύτως γὰρ ἐποίησαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι προφῆται.
- 11.12** ὅς δ' ἂν εἴπη ἐν πνεύματι· Δός μοι ἀργύρια ἢ ἕτερα ἅτινα, οὐκ ἀκούσεσθε αὐτοῦ· ἐὰν δὲ περὶ ἄλλων ὑστερούντων εἴπη δοῦναι, μηδεὶς αὐτὸν κρινέτω.
- 12.1** Πᾶς δὲ ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου δεχθήτω. ἔπειτα δὲ δοκιμάσαντες αὐτὸν γνώσεσθε. σύνεσιν γὰρ ἔξετε δεξιὰν καὶ ἀριστεράν.
- 12.2** εἰ μὲν παρόδιός ἐστιν ὁ ἐρχόμενος, βοηθεῖτε αὐτῷ ὅσον δύνασθε· οὐ μενεῖ δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰ μὴ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ἐὰν ἦ ἀνάγκη.
- 12.3** εἰ δὲ θέλει πρὸς ὑμᾶς καθῆσθαι, τεχνίτης ὢν, ἐργαζέσθω καὶ φαγέτω.
- 12.4** εἰ δὲ οὐκ ἔχει τέχνην, κατὰ τὴν σύνεσιν ὑμῶν προνοήσατε, πῶς μὴ ἀργὸς μεθ' ὑμῶν ζήσεται Χριστιανός.
- 12.5** εἰ δ' οὐ θέλει οὕτω ποιεῖν, χριστέμπορός ἐστιν· προσέχετε ἀπὸ τῶν τοιούτων.
- 13.1** Πᾶς δὲ προφήτης ἀληθινὸς θέλων καθῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ἄξιός ἐστιν τῆς τροφῆς αὐτοῦ.

3. Pri la apostoloj kaj profetoj, laŭ la instruo de l' evangelio vi tiel agu: 4. ĉiu apostolo kiu venas al vi, akceptiĝu kiel la sinjoro; 5. sed li ne restu (krom) unu tagon; sed se necese, ankaŭ duan; sed se li restas tri tagojn, li estas pseŭdoprofeto. 6. Kaj forirante la apostolo ne kunportu ion krom pano ĝis kie li tranoktos; se li petas monon, li estas pseŭdoprofeto.

7. Kaj neniun profeton parolantan en spirito vi elprovu aŭ juĝu: ĉar ĉiu peko estos pardonita sed ĉi tiu peko ne estos pardonita. 8. Ne ĉiu parolanto en spirito estas profeto sed nur se li havas la kutimojn de l' sinjoro. Do laŭ la kutimoj distingiĝas la pseŭdoprofeto kaj la profeto. 9. Kaj ĉiu profeto kiu en spirito starigas tablon, ne manĝas de ĝi; sed se alie, li estas pseŭdoprofeto. 10. Kaj ĉiu profeto kiu instruas la veron, — kiam li ne agas laŭ sia instruo, estas pseŭdoprofeto. 11. Sed ĉiu profeto, kiu jam pruviĝis vera kaj kiu ekagadas por la monda mistero de l' eklezio, ne instruante ke oni ankaŭ faru tion, kion li faras, ne estu juĝata de vi: ĉar ĉe Dio li havas la juĝon: ĉar tiel same ankaŭ agis la praaĵ profetoj. 12. Sed kiu diras en spirito: Donu monon al mi aŭ ion tian, ne aŭskultu tiun. Sed se li diras, ke oni donu al aliaj, al bezonuloj, tiam neniun lin juĝu.

12.1. Ĉiu, kiu venas en nomo de l' sinjoro, akceptiĝu; ekzameninte lin, vi lin konos, ĉar komprenon vi havos fundan. 2. Se li kiu venas, estas survoje, helpu lin, kiom vi povas; li ne restas ĉe vi krom du aŭ tri tagojn, se necese. 3. Kaj se li volas establi sin ĉe vi, estante manlaborulo, li laboru kaj manĝu; 4. sed se li ne havis fakon, vi zorgu pri li laŭ via bontrovo, por ke ĉe vi ne loĝu kristano senlabora. 5. Sed kiu tiel agi ne volas, estas kristokolportisto: atentu kontraŭ tiaj!

13.1. Ĉiu profeto vera kiu deziras establiĝi ĉe vi, meritas sian manĝon.

- 13.2** ὡσαύτως διδάσκαλος ἀληθινός ἐστιν ἄξιος καὶ αὐτός, ὡσπερ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ.
- 13.3** πᾶσαν οὖν ἀπαρχὴν γεννημάτων ληνοῦ καὶ ἄλωνος, βοῶν τε καὶ προβάτων λαβῶν δώσεις τὴν ἀπαρχὴν τοῖς προφήταις· αὐτοὶ γὰρ εἰσιν οἱ ἀρχιερεῖς ὑμῶν.
- 13.4** ἐὰν δὲ μὴ ἔχητε προφήτην, δότε τοῖς πτωχοῖς.
- 13.5** ἐὰν σιτίαν ποιῆς, τὴν ἀπαρχὴν λαβῶν δὸς κατὰ τὴν ἐντολήν.
- 13.6** ὡσαύτως κεράμιον οἴνου ἢ ἐλαίου ἀνοίξας τὴν ἀπαρχὴν λαβῶν δὸς τοῖς προφήταις·
- 13.7** ἀργυρίου δὲ καὶ ἱματισμοῦ καὶ παντὸς κτήματος λαβῶν τὴν ἀπαρχὴν, ὡς ἂν σοι δόξη δὸς κατὰ τὴν ἐντολήν.
- 14.1** Κατὰ κυριακὴν δὲ Κυρίου συναχθέντες κλάσατε ἄρτον καὶ εὐχαριστήσατε προεξομολογησάμενοι τὰ παραπτώματα ὑμῶν, ὅπως καθαρὰ ἡ θυσία ὑμῶν ᾗ.
- 14.2** πᾶς δὲ ἔχων τὴν ἀμφιβολίαν μετὰ τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ μὴ συνελθέτω ὑμῖν, ἕως οὗ διαλλαγῶσιν, ἵνα μὴ κοινωθῇ ἡ θυσία ὑμῶν.
- 14.3** αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ῥηθεῖσα ὑπὸ Κυρίου· Ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ προσφέρειν μοι θυσίαν καθαρὰν· ὅτι βασιλεὺς μέγας εἰμί, λέγει Κύριος, καὶ τὸ ὄνομά μου θαυμαστὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι.
- 15.1** Χειροτονήσατε οὖν ἑαυτοῖς ἐπισκόπους καὶ διακόνους ἀξίους τοῦ Κυρίου, ἄνδρας πρᾶεῖς καὶ ἀφιλαργύρους καὶ ἀληθεῖς καὶ δεδοκιμασμένους· ὑμῖν γὰρ λειτουργοῦσι καὶ αὐτοὶ τὴν λειτουργίαν τῶν προφητῶν καὶ διδασκάλων.
- 15.2** μὴ οὖν ὑπερίδητε αὐτούς· αὐτοὶ γὰρ εἰσιν οἱ τετιμημένοι ὑμῶν μετὰ τῶν προφητῶν καὶ διδασκάλων.
- 15.3** Ἐλέγχετε δὲ ἀλλήλους μὴ ἐν ὀργῇ, ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ, ὡς ἔχετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· καὶ παντὶ ἀστοχοῦντι κατὰ τοῦ ἑτέρου μηδεὶς λαλείτω μηδὲ παρ' ὑμῶν ἀκούετω ἕως οὗ μετανοήσῃ.
- 15.4** τὰς δὲ εὐχὰς ὑμῶν καὶ τὰς ἐλεημοσύνας καὶ πάσας τὰς πράξεις οὕτως ποιήσατε, ὡς ἔχετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
- 16.1** Γρηγορεῖτε ὑπὲρ τῆς ζωῆς ὑμῶν· οἱ λύχνοι ὑμῶν μὴ σβεσθήτωσαν, καὶ αἱ ὀσφύες ὑμῶν μὴ ἐκλυέσθωσαν, ἀλλὰ γίνεσθε ἕτοιμοι· οὐ γὰρ οἴδατε τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Κύριος ἡμῶν ἔρχεται.

2. Tiel same instruisto vera meritas, kiel la laborulo, sian manĝon.

3. Ĉiun unuaaĵon de l' produktoj de lano kaj draŝejo, de bovoj kaj de ŝafoj, vi prenu; kaj la unuaaĵon vi donu al la profetoj: tiuj ja estas viaj ĉefpastroj. 4. Kaj se vi ne havas profeton, vi donu al la malriĉuloj. 5. Kaj se vi faras panon, prenu la unuaaĵon kaj donu laŭ la ordono. 6. Kaj tiel same, barelon de vino aŭ oleo malferminte, la unuaaĵon prenu kaj donu al la profetoj. 7. Kaj de mono kaj de vestaĵoj kaj de ĉia posedaĵo vi prenu la unuaaĵon, laŭ via juĝo kaj donu laŭ la ordono.

14.1. Ĉiun dimanĉon de l' sinjoro vi kunvenu, rompu la panon kaj dankdiru, antaŭe eldirinte la pekojn viajn, por ke pura estu via ofero. 2. Ĉiu, kiu havas malpacon kun sia kamarado, ne kuniĝu kun vi, ĝis ili repaciĝis, por ke via ofero ne profaniĝu. 3. Tiu ĉi ja estas la diraĵo de l' sinjoro: En ĉiu loko kaj tempo proponi al mi oferon puran; ĉar reĝo granda mi estas, diras la sinjoro, kaj mia nomo estas admirinda por la popoloj.

15.1. Manleve elektu inspektantojn al vi mem, kaj servantojn, dignajn je l' sinjoro, homojn mildajn kaj ne-monamikajn kaj veremajn kaj aprobitajn: por vi ili ja servos la servadon de l' profetoj kaj instruistoj. 2. Ne malestimu ilin: ili ja estas la honoratoj inter vi, kun la profetoj kaj instruistoj.

3. Admonu vin reciproke, ne en kolerego sed en paco, kiel ĝin vi havas en la evangelio; kaj ĉiun, kiu misrilatas al iu alia, neniŭ alparolu nek aŭskultu, ĝis li reĝustiĝos. 4. Kaj ĉiujn preĝojn kaj almozojn kaj ĉiujn agojn vi tiel faru, kiel vi trovas en la evangelio de via sinjoro.

16.1. Gardu pri via vivo: viaj lanternoj ne estingiĝu kaj viaj koksoj ne senzoniĝu, sed vi estu pretaj; ĉar vi ja ne konas la horon, en kiu venos via sinjoro.

16.2 πυκνῶς δὲ συναχθήσεσθε ζητοῦντες τὰ ἀνήκοντα ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· οὐ γὰρ ὠφελήσει ὑμᾶς ὁ πᾶς χρόνος τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἐν τῷ ἐσχάτῳ καιρῷ τελειωθῆτε.

16.3 ἐν γὰρ ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις πληθυνθήσονται οἱ ψευδοπροφῆται καὶ οἱ φθορεῖς, καὶ στραφήσονται τὰ πρόβατα εἰς λύκους, καὶ ἡ ἀγάπη στραφήσεται εἰς μῖσος·

16.4 ἀυξανούσης γὰρ τῆς ἀνομίας μισήσουσιν ἀλλήλους καὶ διώξουσιν καὶ παραδώσουσι. καὶ τότε φανήσεται ὁ κοσμοπλανῆς ὡς υἱὸς Θεοῦ καὶ ποιήσει σημεῖα καὶ τέρατα, καὶ ἡ γῆ παραδοθήσεται εἰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἀθέμιτα, ἃ οὐδέποτε γέγονεν ἐξ αἰῶνος.

16.5 τότε ἤξει ἡ κτίσις τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν πύρωσιν τῆς δοκιμασίας, καὶ σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ὑπομείναντες ἐν τῇ πίστει αὐτῶν σωθήσονται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ καταθέματος,

16.6 καὶ τότε φανήσεται τὰ σημεῖα τῆς ἀληθείας· πρῶτον σημεῖον ἐκπετάσεως ἐν οὐρανῷ, εἶτα σημεῖον φωνῆς σάλπιγγος, καὶ τὸ τρίτον ἀνάστασις νεκρῶν· οὐ πάντων δὲ, ἀλλ' ὡς ἐρῶρέθη· Ἦξει ὁ Κύριος καὶ πάντες οἱ ἅγιοι μετ' αὐτοῦ.

16.7 τότε ὄψεται ὁ κόσμος τὸν Κύριον ἐρχόμενον ἐπάνω τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

2. Ofte vi kunvenu, serĉante tion, kio konvenas al viaj spiritoj; ĉar neniom utilos vin la tuta tempo de via fidado, se vi ne estos perfektaj en la lasta momento. 3. Ĉar en la lastaj tagoj obliĝos la pseŭdoprofetoj kaj la koruptantoj, kaj la ŝafoj ŝanĝiĝos en lupojn, kaj la amo ŝanĝiĝos en malamon; 4. dum la senjusteco kreskos, ili sin intermalamos, kaj persekutos kaj perfidos sin reciproke, kaj tiam aperos la mondufuŝanto kiel filo de Dio, kaj li faros signojn kaj miraklojn, kaj la tero transdoniĝos en liajn manojn, kaj li faros krimojn, kiuj neniam ankoraŭ estiĝis ekde tempegoj. 5. Tiam venos la kreo de l' homoj en la provofajron kaj skandaliĝos multaj kaj pereos, sed kiuj restas en la fido, tiuj saviĝos de l' malbeno. 6. Kaj tiam aperos la signoj de la vero: unue la signo de l' malfermo de la ĉielo; poste la signo de l' voĉo de milittrumpeto; kaj trie de l' ekstaro de la mortintoj; 7. ja ne de ĉiuj, sed kiel dirite: Venos la sinjoro kaj ĉiuj sanktuloj kun li. 8. Tiam la mondo vidos la sinjoron veni sur la nuboj de la ĉielo.

* * *

Enkomputiligita de Efthimios Mavrogeorgiadis kaj
korektita de la tradukinto en novembro 2005.

Distribuata pere de www.esperanto.gr.